

Поезія

Янка Купала

Правду з неправдою,
Цноту – із єрессю
Вимішай – матимеш
Добру поезію.
Літо, ніч, місяць,
Явір, черешня,
Дівчина, хлопець, —
Пісня справдешня.
Шепти, присяга,
Злагода, згода,
Вічне кохання, —
Оце вам ода!
Опівніч, клуня,
Сіно – принада.
Парубок, дівка, —
Це серенада.
Парочка в клуні...
Схож на ведмедя
Батько з дубиною, —
Ось вам комедія!
Стужа. Зник "милий".
Дівчина – "мама".
Крик... ополонка —
Ось вам і драма!
Світ, люди – шельми,
Неправда щира,
Чесний письменник, —
Ось вам сатира!
Двір, панський терем,
Добра порада,
Людяність, шана —
Ось вам балада!
Свині, болото,
Підпасок – легінь,
Личак, онуча, —
Ось вам елегія!
Добрі пан, пані;

Кормить їх ласка
Бідних, голодних, —
Ось вам і казка!
Пан, мужик, поле,
Нива завітчана...
Три помордаси —
Ось вам закінчення!

1906